

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. H.**, zast. Mgr. Lukášem Blažkem, advokátem se sídlem Benedettiho 709, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2024, č. j. KUPA-7155/2024-3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 2. 12. 2024, č. j. 52 A 32/2024-50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský úřad Hlinsko rozhodnutím ze dne 31. 1. 2024 uznal žalobce vinným z přestupků proti občanskému soužití. Žalovaný na základě žalobcova odvolání změnil části IV., V. a VI. výroku rozhodnutí městského úřadu tak, že žalobce uznal vinným z úmyslného spáchání dvou přestupků podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a ve zbylé části vztahující se k dalším třem přestupkům řízení zastavil. V části V. byl žalobce uznán vinným z úmyslného spáchání přestupku podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. V části VI. žalovaný snížil uloženou pokutu z 16 000 Kč na 8 000 Kč.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, který žalobu zamítl.

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti namítá, že správní orgány neakceptovaly jeho řádnou omluvu z ústních jednání, a tím mu neumožnily účastnit se výslechů svědků ve dnech 5. 6. 2023 a 6. 6. 2023. Zjistily tak skutkový stav nesprávným

procesním postupem, který krajský soud s odkazem na posun vnímání úředního záznamu v judikatuře označil za přípustný.

[4] Závěr přestupkového řízení měl za následek nepravomocný výrok trestního soudu o tom, že se stěžovatel ve zkušební době neosvědčil a je povinen vykonat tříletý trest odnětí svobody. V přestupkovém řízení došlo k závažným pochybením v neprospěch stěžovatele. Krajský soud nepřiléhavě odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (NSS).

[5] Podle stěžovatele je bez významu, zda svědek při výsledku spontánně odkázal na úřední záznam o podaném vysvětlení, či nikoli. Jeho výslech má být proveden řádně a úplně tak, aby splnil svůj účel jako zásadní důkazní prostředek a podklad pro rozhodnutí. Z toho, že tímto „spontánním“ způsobem formulovali svou výpověď všichni svědci, je zřejmé, že jde o typický způsob provádění výsledku svědků ze strany městského úřadu. Takto nezákonně provedeným výsledkem svědků nelze odhalit případné nejasnosti, nepřesnosti či neúplnosti sdělení v úředním záznamu. Správní orgán zmařil možnost využít úřední záznam pro účely předpokládané judikaturou. Stěžovatel zpochybňoval skutkový děj, neuznával svou vinu a navrhoval svědky k prokázání opaku. I podle krajského soudu existují tři verze skutkového děje. Proto měl správní orgán zajistit, aby se svědci vyjádřili v co nejširším rozsahu, neboť výsledky jsou v zásadě jediným relevantním podkladem rozhodnutí. Nelze ani vyloučit, že by svědci ze skupiny v neprospěch stěžovatele vypovídali např. nepřírozeně shodně a tak by se prokázaly pochybnosti o tom, zda vypovídají v úmyslu poškodit jej, resp. zvýhodnit jinou osobu. Stěžovatel byl kontaktován jedním z poškozených – panem T., který osobně, a částečně i písemně v komunikaci přes telefon zpochybnil pravdivost výpovědí svědků svědčících v neprospěch stěžovatele ohledně incidentů, při nichž došlo ke ztrátě vědomí pana T. Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že komunikaci s tímto poškozeným přikládá, avšak neučinil tak.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti poznamenal, že stěžovatel neuvádí nové skutečnosti. Pouze opakovaně činí sporným provedení důkazů svědeckými výpověďmi. Žalovaný nemá k dispozici komunikaci svědka T. se stěžovatelem. Byla však zjevně vedena dlouhou dobu po incidentu a nemůže zpochybnit důvěryhodnost svědeckých výpovědí. Úřední záznamy navíc nestály osamoceně, ale vedle dalších důkazů. Svědci na ně odkázali dobrovolně, bez intervence správního orgánu. Nejednalo se jen o svědky vypovídající v neprospěch stěžovatele, ale i v jeho prospěch. Reprodukce prožité události v krátké době po ní bývá spontánnější a hodnotnější než výpověď podaná při ústním jednání konaném po několika měsících.

[7] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[8] Kasační námitky jsou projednatelné, pokud kvalifikovaně zpochybňují rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu

pokračování

napadeného rozhodnutí a musí konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu a ze kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné (rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Asz 299/2020-41, bod 10). Kasační námitka týkající se znemožnění účasti stěžovatele při svědeckých výpovědích je pouze zopakováním shodné žalobní námitky. Stěžovatel tedy nereaguje na napadený rozsudek, v němž krajský soud k této námitce přestřel vlastní ucelenou argumentaci (body 19 až 22). Kasační námitka je tedy nepřijatelná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

[9] Stěžovatel obecně namítl, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný. Podle NSS vypořádal krajský soud všechny žalobní námitky způsobem odpovídajícím ustálené judikatuře (rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS).

[10] Stěžovatel dále namítá procesní pochybení při provádění svědeckých výpovědí spočívající v odkazu na úřední záznam o podání vysvětlení. NSS upozorňuje, že ačkoli někteří svědci skutečně při svém výsledku odkázali na úřední záznam o podání vysvětlení, správní orgán se dále dotazoval na průběh okolností a žádný z výsledků svědků neprobíhal tak, že by pouze svědek odkázal na úřední záznam a dále se k situaci nevyjádřil.

[11] Podle judikatury NSS by se správní orgán neměl spokojit jako s důkazem pouze s úředním záznamem. Jde sice o důkaz přípustný, nicméně pro potřeby správního trestání sám o sobě nepostačující, což plyne již z povahy úředního záznamu jako jednostranného úkonu správního orgánu (rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, č. 1856/2009 Sb. NSS). Na základě úředního záznamu si může správní orgán předběžně vyhodnotit význam případné svědecké výpovědi dané osoby z hlediska skutečností, které je třeba v konkrétním řízení o přestupku prokazovat (rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013-27, bod 11). Úřední záznam lze v přestupkovém řízení použít v případě rozporů mezi výpovědí svědka nebo obviněného a obsahem úředního záznamu (rozsudek NSS ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, č. 2208/2011 Sb. NSS, bod 35). Úřední záznam může být dokonce přijat i jako listinný důkaz za situace, kdy skutečnosti v něm uvedené není objektivně možno prokázat jiným důkazem, typicky výpovědí obviněné osoby či svědků (rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2012, č. j. 2 As 67/2011-89). Samotný postup správního orgánu při provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 As 44/2009-101).

[12] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že judikatura zabývající se použitelností úředních záznamů o podání vysvětlení jako důkazů v přestupkovém řízení, z níž krajský soud vyšel, není přílehavá. Tato námitka nezakládá přijatelnost kasační stížnosti, neboť z rozsudků NSS ze dne 29. 5. 2014, č. j. 10 As 25/2014-48, a ze dne 4. 2. 2015, č. j. 3 As 155/2014-54, na něž odkázal krajský soud, plynou výše citované obecné závěry, jež jsou použitelné i na stěžovatelův případ. Ten ostatně ani neuvedl, v čem se jeho věc od obecných závěrů přijatých v těchto rozsudcích odlišuje. Krajský soud uzavřel, že skutečnosti obsažené v úředních záznamech nebyly vyvráceny ani zpochybněny (bod 24 napadeného rozsudku). Především však správní orgány úřední záznamy hodnotily v kontextu s dalšími důkazy.

[13] K otázce využitelnosti úředních záznamů o podání vysvětlení při výslechu svědka se NSS již také vyjádřil. Uvedl, že při výslechu svědka nesmí být úřední záznam o podaném vysvětlení čten namísto výpovědi svědka. Slouží tak pouze jako informační zdroj pro formulaci otázek kladených správním orgánem svědkovi směřujících k podrobnému objasnění skutečností obsažených v úředním záznamu. Na podkladě odpovědí na tyto otázky může být posouzena věrohodnost výpovědi svědka. V případě rozporů mezi výpovědí a obsahem úředního záznamu však na to může být svědek výslovně dotázán. V přestupkovém řízení totiž není třeba dovést zákaz použití úředních záznamů o podaném vysvětlení tak daleko jako v řízení trestním, a to zejména s ohledem na jeho menší formálnost a na obecně významnější roli úředních záznamů o podání vysvětlení v iniciaci tohoto typu řízení (rozsudek ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, č. 2208/2011 Sb. NSS). Krajský soud rozhodl v souladu i s touto (jak sám uvedl starší a přísnější) judikaturou. Odkaz na úřední záznam o podaném vysvětlení byl při výslechu vždy doplněn dalším ústním vyjádřením svědka (bod 24 napadeného rozsudku).

[14] Lze dodat, že stěžovatel telefonickou komunikaci s poškozeným T. ke kasační stížnosti nepřiložil, a proto NSS na tuto část jeho argumentace nereaguje.

[15] NSS uzavírá, že z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z přílehlavé judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Kasační soud neshledal, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. Proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně

senátu